

ani udržet řídítka a museli mu strhávat rukavice z rukou.

Klání v nelidských podmínkách mělo netradiční dohru. Železniční přejezd v Cierreuxu byl uzavřen, Francouz Louison Bobet závory přejezd, což bylo ve Francii i Itálii na rozdíl od Belgie povoleno. Bobeta následovali Italové Ranucci a Miserocchi. Domácí Germain Derycke váhal, ale nakonec závory také ignoroval a společně začali stíhat vedoucího Robinsona, který se spuštěným šraňkům ještě stihl vyhnout.

Byl to právě Derycke, který se na Haute Levée a Rosiers zbavil soupeřů a do cíle dojel s třiminutovým náskokem před krajanem Fransem Schoubbenem, zatímco Bobet ztratil na posledních 20 km deset minut, ale profesionální hrdost mu nedovolila, aby vzdal. Schoubbenův tým Peugeot-BP okamžitě podal protest, protože jejich jezdec na přejezdu pravidla neporušil. Derycke se zase hájil tím, že pouze následoval Bobeta, přesto ho jury diskvalifikovala. Mohl přitom poukázat na jeden vážný precedens. V závodech Kolem Flander o dva roky dříve tři závodníci rovněž překonali spuštěné závory a byl u toho tehdy také Bobet, vítěz závodu. O několik dní později Schoubben svůj protest stáhl, což ocenila i belgická federace a určila oba za vítěze ex-aequo. „Výjimečné podmínky si žádají výjimečná měřítka posuzování,“ pronesl tehdy svazový prezident Arnold Standaer.

1961 Milán-Sanremo

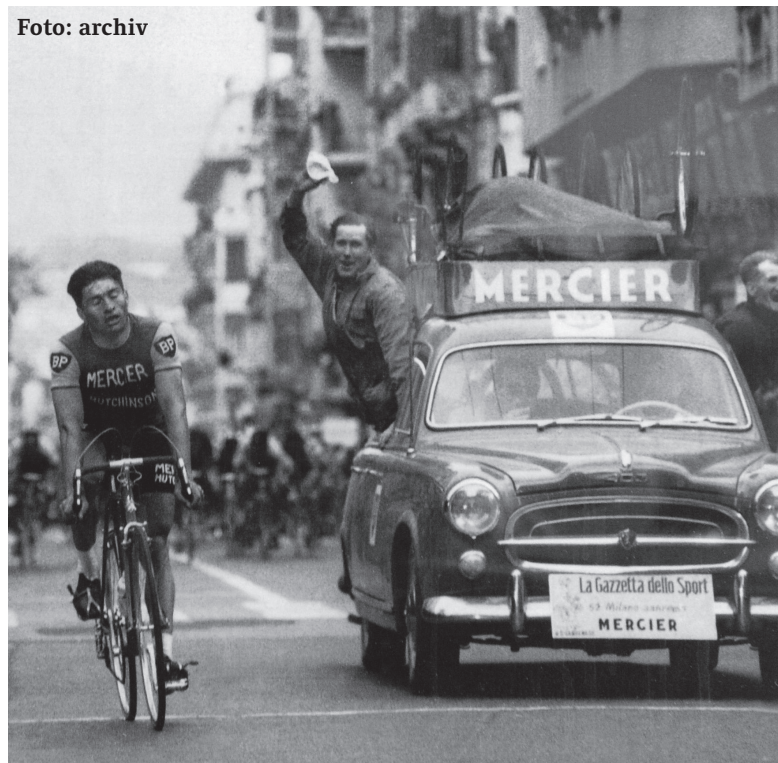
Vzdáváš? Zapomeň na to!

Když Raymond Poulidor zjistil ve Varazze, že má prázdnou galusku, do cíle chybělo ještě 125 km, ale on byl tak frustrovaný, že se rozhodl nepokračovat. Celé dvě minuty čekal na týmové auto, v němž seděl šéf stáje Mercier a bývalý vítěz Tour de France Antonin Magne s neodmyslitelným baretem na hlavě. Když zahlédl svého svěřence, jak si povoluje tkaničku u treter, popudlivě se zeptal:

„Co to vyvádíš, Raymonde?“

„Jak vidíte, balím. Nemá cenu jet dál, čelo balíku je už příliš daleko,“ odvětil Poulidor, který absolvoval svoji první Primaveru.

Foto: archiv

Raymond Poulidor, který byl už předtím po defektu rozhodnutý vzdát, svůj těsný náskok na Via Roma v Sanremu nakonec udržel

„To at tě ani nenapadne. Zakazuji ti vzdávat. Nemáš na to právo, navíc závod ještě není zdaleka rozhodnutý. Nasedni a šlápní do toho.“

A tak mladému Francouzi nezbylo nic jiného než poslechnout. Navíc ho minuli Bobet s Bouvetem a Magne mu nakázal je rychle dojet a pokračovat s nimi, protože na čele pelotonu se zpomalilo. A když se vrátil do hlavního pole, vzpomněl si na direktorovy rady, které mu sděloval o pár dní dříve, když autem projížděli trať v opačném směru. O pět let dříve Magne instruoval De Bruyneho ke zteči na Capo Berta a doporučil Poulidorovi, aby zvolil stejnou vítěznou taktiku. Když atakoval, jen dva další našli odvahu se takto daleko od cíle připojit, jedním z nich byl Raymondův kolega z Mercieru Annaert. A když Magne zavelel k dalšímu nástupu na Poggiu, Poulidor opět uposlechl a svých soupeřů se zbavil. Lišák v baretu navíc zůstal se svým vozem záměrně za dvojicí odpadlíků, aby v blížícím se pelotonu vyvolal mylný dojem, že trojice jede stále pohromadě. To stačilo